

Občasník lidí z Domu sv. Cyrila a Metoděje

Vlaštofka

Anna Ekslerová
vzpomíná
na začátky - 4

Vozík pro paní Helu - 8
Olbram Zoubek - slavný
sponzor Vlaštoviček - 11

|2021

Vážení čtenáři,

Jsem ráda, že se s Vámi mohu opět po čase sejít prostřednictvím našeho občasníku Vlaštofka.

Zima už začíná zavírat vrátka a blíží se k nám svátky spojené s příchodem jara – Velikonoce. V náboženském významu jsou Velikonoce symbolem ukřižování a vzkříšení Ježíše Krista. A také v našem chráněném bydlení se snažíme o vzkříšení, a to dobré nálady našich klientů. Smutek spojený s děním kolem covidu-19 nadělal na tvářích klientů spousty vrásek. Doufáme, že společně s vypuknutím jara propukne také radost v očích našich klientů.

S ohledem na současnou situaci si také stále více uvědomujeme, jak moc nám během pandemie pomáhá, že jste stále s námi. Uvědomujeme si, že je mezi vámi stále spousta dobrých lidí, kteří přispívají našim klientům ke zlepšení kvality života v našem chráněném bydlení. Věřte, že každá maličká pomoc je pro nás velkým přínosem. Více o tématu sponzorství se dočtete na dalších stranách Vlaštofky.

Na závěr přeji všem požehnané velikonoční svátky, plné radosti a naděje.

Zuzana Janků, vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje

• Obyvatelé domu stojící před stromem dárců, který je vytvořen z vypálených cihlíček opatřených podpisy významných příznivců Domu sv. C. a M. a nachází se u hlavního vchodu domu, foto V. Herman

Děkujeme, že jste součástí příběhu Vlaštoviček

Na počátku příběhu Domu sv. Cyrila a Metoděje byl dar. Sestry dominikánky, kterým po roce 1948 ukradl komunistický režim jejich klášter ve Vlaštovičkách a posléze ho nechal zchátrat, dostaly budovu zpět v žalostném stavu až po dlouhých čtyřiceti letech. Zchátralý a poničený klášter darovaly v lednu roku 1991 Charitě Opava s vírou, že najde sílu a finance, aby mu navrátila původní smysl.

Nikdo už asi nespočítá, kolik lidí dobré vůle od té doby svými sponzorskými příspěvky navázalo na první velký dar sester dominikánek a přispělo tak k dalšímu rozvoji Domu sv. Cyrila a Metoděje. Myslíváme na ně pravidelně a s velkou vděčností, pro nás jsou součástí velké rodiny, díky jejíž dobročinnosti můžeme pomáhat klientům, kteří zde už tři desetiletí nacházejí domov.

Dílo sester dominikánek mělo být podle plánu komunistického režimu zlikvidováno a navždy zapomenuto, jejich klášter se postupně měnil v ruinu, které hrozila demolice. Dopadlo to přesně naopak, a je symbolické, že si to v této Vlaštofci můžeme připomenout právě v čase Velikonoc. Pří-

• Takto vypadal dům na začátku rekonstrukce v roce 1994, foto archiv Charity Opava

• A takto o dva roky později, foto archiv Charity Opava

běh obnovy, který začal před třiceti lety, má dobrý konec. Někdy to trvá dlouho, ale tma a zmar nakonec budou poraženy. Děkujeme, že jste spolu s námi součástí tohoto úchvatného příběhu.

(im)

„Jistěže jsem měla strach,“ vzpomíná na začátky Vlaštoviček Anna Ekslerová

• Anna Ekslerová spolu s Janem Hanušem v rámci oslavy 30. výročí Charity Opava, která se uskutečnila v roce 2019, v pozadí na plátně fotografie děkana Mons. Josefa Veselého, foto Ivo Mludek

• **Je to právě třicet let, co jste se jako první ředitelka Charity Opava rozhodla převzít od sester dominikánek zdevastovaný klášter ve Vlaštovičkách. Popravdě řečeno to z dnešního pohledu vypadá jako naprosté bláznovství... Jak k tomu došlo?**

Víte, ono to vypadalo jako bláznovství i tehdy. Sestřičky nabídlly zničený dům arcidiecézi – a charitní

ředitel Hynek Suchánek mě zavolał: „Co tam uděláte?“ Po několik měsíců během vymýšlení prvního projektu a oslovování možných pomocníků jsem se stále modlila: „Opravdu po nás chceš, Pane, takové šílenství?“ Potom mi poslal zkušený investiční technik odborný odhad nákladů na rekonstrukci. Byla to výše mé mzdy vynásobená šesti tisíci! Klekla jsem

si v kapli Mariana a skrze slzy nahlas četla všechny položky. „Víš přece, že já ani nerozumím, co čtu. Tak prosím, dej vědět, jestli to chceš.“ No a za týden nám přišel na účet první milion korun. Bylo to jasné.

● **A proč jste se rozhodli zde vybudovat právě dům pro lidi se zrakovým handicapem?**

Spolu s tehdejší Radou Charity jsme si prvně říkali, že na Opavsku potřebujeme charitní domov pro seniory. Pak jsem se dověděla – a dodnes nevím, jestli to náhodou nebyla fake news – o nevidomém mládenci, který

si sáhl na život, když byl umístěn do domova důchodců. Od očních lékařů i od znuřených funkcionářů Svazu invalidů jsme se dozvěděli, že to byl opravdu běžný osud těžce zrakově postižených bez opory rodiny.

● **Neměla jste strach, že tenhle smělý plán nemusí vyjít? Zrekonstruovat tak poničený objekt, udržet provoz... Na to jsou potřeba peníze a zase peníze, hodně peněz...**

Jistěže jsem měla strach. Navíc, i když jsem byla hóóódně naivní, věděla jsem, že neznám ani základní informace a pojmy ze stavařiny, ekonomiky,

● Anna Ekslerová a zaměstnanci Domu ve Vlastovičkách v roce 2004, zleva Pavlína Králová, Petra Hrbáčová, Bohunka Žurková, Andrea Sakreidová, Anna Ekslerová, Anička Sakreidová, Hana Haasová, v popředí Jiří Laifert, foto archiv Charity Opava

státní správy, nemám vlivné známosti. Ale byla jsem si jistá, že Bůh to chce a tehdy byla krásná doba, spousta lidí ráda něco udělala pro dobrou věc.

● **Ještě jako vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje zorganizoval dnešní ředitel Charity Opava Jan Hanuš na počátku devadesátých let oslovovací kampaň, díky které máme dodnes mnoho příznivců a každoročních sponzorů. V té době to byla neosvědčená a na tehdejší poměry drahá akce – vzpomenete si ještě, čím Vás přesvědčil?**

Po nějakém přesvědčování mi předložil předpokládaná čísla a mně se líbilo, že když „nevyděláme“, tak se aspoň o nevidomých a o domově ve Vlašovičkách dozví víc lidí.

● **Mnoho zdevastovaných církevních objektů se po roce 1989 už nepodařilo zachránit. Možná by smutný osud ruiny odsouzené k demolici potkal i Vlašovičky, pokud by se historie tohoto kláštera neprotnula s Charitou Opava, s Vámi. No řekněte, není to úžasný příběh?**

Je. Mám za co být Bohu vděčná.

Ivo Mludek

● Anna Ekslerová (vpravo) spolu s Boženkou Mejzlíkovou a dalšími zaměstnanci na charitní schůzi v roce 2003, foto archiv Charity Opava

• Michal Schmalz (vpravo) spolu se členy skupiny Střemkoš hraji v klubech, na přehlídkách či vernisážích. S přáteli malíří a básníky vystupují pravidelně v pořadech, kam zvou osobnosti jako Alfréd Strejček, Jaroslav Dušek, Ivo Šmoldas, Arnošt Goldflam (na snímku) a další, foto archív Michala Schmalze

Michal Schmalz

Před dvaceti lety jsme oslovili zubního lékaře Michala Schmalze s žádostí o finanční pomoc určenou pro Dům sv. Cyrila a Metoděje. Pan doktor naší prosbě vyhověl a činí tak pravidelně každý rok do dnešních dnů. Pan doktor Schmalz, který má svou ordinaci v Litovli, je jedním z našich nejdéle podporujících příznivců.

„V předškolním věku jsem měl onkologický problém spojený se zrakem a hodně jsem pobýval v nemocnicích. Měl jsem však štěstí a díky tomu na mě nemoc nezanechala následky,“ popisuje pan doktor jeden z důvodů, který hrál roli při jeho rozhodování a výběru Vlastoviček. Pan Schmalz již čtrnáct let žije se svou ženou Ivou v malé ves-

niče Střemeníčko nedaleko hradu Bouzov. Už dlouho se oba spolu věnují ochotnickému divadlu při Sokolu Litovel. Další velkou vášní pane Schmalze a jeho paní je hudba. Letos v dubnu tomu bude deset let, kdy spolu založili folkrockovou skupinu Střemkoš, která v roce 2012 vystoupila také v kapli domu ve Vlastovičkách.

Na vozík pro paní Helu se vybralo v rekordním čase

• Hela Jombíková na Hradeckém slunovratu v Hradci nad Moravicí, foto archiv Hradeckého slunovratu

„Pokaždé, když si sednu na svůj elektrický vozík, si na Vás vzpomenu,“ vzkázala před nedávnem na facebooku paní Hela Jombíková organizačnímu týmu festivalu Hradecký slunovrat. V prosinci 2020 to byl přesně rok, co si paní Hela elektrický vozík, díky kterému může už déle než rok podnikat výlety, které ji byly předtím odepřeny, slavnostně převzala na zimní edici Hradeckého slunovratu v Hradci nad Moravicí. Potleskem ji u toho doprovodili fanoušci a příznivci tohoto festivalu, kteří se na vozík složili v crowdfundingové sbírce.

Paní Hela se už dlouho denně pere s progresivní nemocí a od jisté doby se musela stále častěji spoléhat na invalidní vozík. Na elektrický vozík neměla nárok, a tak jí musel vy-

stačit ten mechanický. Křehká paní Hela ale potřebovala vozík elektrický a také skládací, aby se vešel do auta a nemusela být odkázána na pomoc jiných. „Až budu jednou ležák, k čemuž

asi bohužel směřuji, pak už mi ten vozík nebude na nic. Teď si ho ještě můžu užít," vysvětlovala naléhavost pořízení vozíku.

Jiní lidé se pod tíhou své nemoci hroutí, Helena Jombíková dálkově vystudovala střední školu a dokonce začala psát verše, s nimiž se mohou už několik let seznamovat také čtenáři Vlaštofky. Její prvotinu pod názvem „No tak mám diagnózu“ dokonce vydala Charita Opava v roce 2016 knižně. A tady někde byl počátek spojení s festivalem Hradecký slunovrat, který pro ni spolu s Charitou Opava uspořádal sbírku s mottem „Umožněme paní Hele přijet na Hradecký

slunovrat zarecitovat své verše“. Potřebných 73 tisíc korun se podařilo rekordně vybrat již za osm dní a na účtu se nakonec sešlo více než sto tisíc korun! Paní Hela si tak mohla pořídit nejen velmi kvalitní elektrický vozík, ale také řadu příslušenství včetně teplého fusaku.

„Všem z celého srdce děkuji, jste úžasní, pomohli jste mi splnit můj sen,“ vzkazuje ještě jednou paní Hela, která si při recitaci svých veršů po slavnostním převzetí vozíku získala na Hradeckém slunovratu srdce všech návštěvníků.

(im)

• Hela Jombíková spolu s jednou ze svých dcer - Kateřinou, foto Vladimír Herman

Projekt „Toaleta bez překážek“ byl úspěšný

• Jedna ze dvou nově zrekonstruovaných toalet v přízemí Domu sv. Cyrila a Metoděje, foto V. Herman

V roce 2020 jsme v našem chráněném bydlení využili možnost přihlásit se do dotačního programu Moravskoslezského kraje s projektem Toaleta bez překážek. Záměrem byla rekonstrukce dvou WC v přízemí chráněného bydlení.

Během rekonstrukce se nám podařilo zrekonstruovat jednu toaletu na plně bezbariérovou a druhou plně přizpůsobit osobám s omezenou hybností. Díky získaným financím jsme na jedné toaletě zabudovali sanitární techniku zcela přizpůsobenou oso-

bám na invalidním vozíčku. Jednalo se o umístění nových prvků, jako je např. ergonomické umyvadlo, sklopné zrcadlo, madla, bezpečnostní tlačítko či protiskluzová podlaha. Dále jsme rozšířili prostor toalety tak, aby plně vyhovoval manipulaci s invalidním vozíkem.

Nové toalety jsou nyní mnohem bezpečnější a umožňují klientům větší samostatnost při samotném používání WC.

Moravskoslezskému kraji velmi děkujeme za podporu.

Zuzana Janků

Olbram Zoubek - slavný sponzor Vlaštoviček

Vždy, když viděli klienti Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlaštovičkách v televizi nebo novinách Olbrama Zoubka, měli velkou radost. „To je ten slavný pan sochař, který na nás každý rok myslí,“ říkali s hrdostí. Ano, Olbram Zoubek skutečně patřil téměř dvacet let mezi jejich pravidelné sponzory.

Akademický sochař Olbram Zoubek, autor památníku obětem komunismu na pražském Újezdě, posmrtné masky Jana Palacha nebo náhrobní desky vítkovského rodáka Jana Zajíce, byl totiž skutečně dlouholetý významný sponzor Domu sv. Cyrila a Metoděje. Když slavil devadesáté narozeniny, poslali mu klienti z Vlaštoviček speciální přání a hromadnou fotografii s plakátem, na kterém bylo napsáno poděkování za jeho přízeň.

Už o rok se později bohužel na-

vždy rozplynula naděje, že bychom mohli tohoto významného sochaře ve Vlaštovičkách přivítat a poděkovat mu osobně. Olbram Zoubek 15. června 2017 ve věku 91 let v Praze zemřel. V kondolenci, kterou poslal ředitel Charity Opava Jan Hanuš pozůstalým slavného sochaře, oceňuje, že Olbram Zoubek byl nejen významný umělec, ale také dobrý a štedrý člověk.

Děkujeme, pane Olbrame, ve Vlaštovičkách na to nikdy nezapomeneme!

To není málo

To, co dříve zdálo se nám všední
a obyčejné,
to dnes se stalo vzácností
už nikdy to nebude stejné,
pro všechny naše slzy, bolest, úzkosti.

I když víra v nás se ztrácí,
strach nám vůbec nepřidá,
láska sílu zas nám vrací,
nic není tak horké, jak se zdá.

A přece přišlo jaro,
slunce rozehřívá zem,
ptáci staví si svá hnízda
a po každé noci přijde nový den
a to není zas tak málo.

Bude lepší, hezčí, bude jiný,
proto všechny prosím Vás,
odpustme si navzájem své viny
ať víra v lidskost a lásku zhojí nás.

Hela Jombíková

• Hela Jombíková, foto Vladimír Herman

Mezi našimi podporovateli je i několik nadací

- **Nadační fond Českého rozhlasu** realizuje dlouhodobý projekt s názvem Světluška. Jedná se o sbírku na pomoc těžce zrakově postiženým osobám. Díky Světlušce jsme do našeho zařízení pořídili např. hlasovou čtečku pro nevidomé, brailskou tiskárnu, zvukovou střelbu a novou kuchyni pro nevidomé.
- **Nadace profesora Vejdovského** pomáhá překonávat každodenní překážky lidem s těžkým zrakovým postižením. Za pomoci této nadace se nám podařilo dovybavit službu např. o speciálně upravenou klávesnici pro nevidomé nebo speciálně upravený počítačový program ZoomText.
- **Nadace Leontinka** pomáhá zrakově postiženým, především dětem a mladým lidem. Posláním Nadace Leontinka je umožnit těmto lidem integraci do společnosti, vzdělání a společenských, sportovních i volnočasových aktivit. Díky Leontince jsme pořídili např. hlasový a zvukový majáček nebo speciální počítačový program GuideConnect.
- **Nadační fond Avast.** Zaměstnanci Avastu mohou získat grant ze svého nadačního fondu pro neziskovku, které věří. S jeho pomocí jsme mohli pořídít ozvučený diktafon, brailský řádek Easylink a spousty dalších kompenzačních pomůcek.

Moc Vám děkujeme. Vaší pomoci si velice vážíme.

• Pan Bedřich při tréninku zvukové střelby ve Vlaštickách, foto Václav Burda

S humorem jde všechno líp

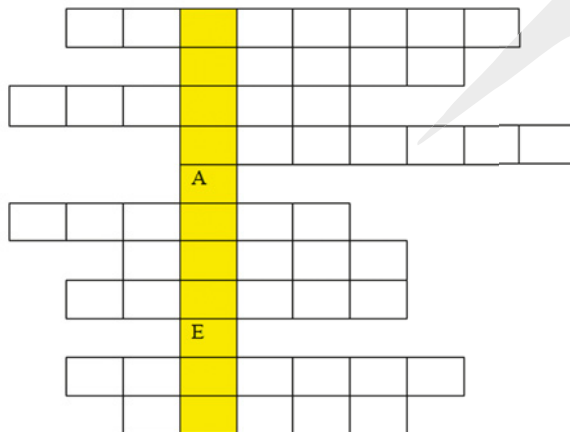
- O Velikonocích: „Teto, ty vajíčka se ti asi nějak srazily, ne?“
„Kdepak vajíčka, ty zdražily,“ vysvětluje teta, „to jsou obarvené ořechy...“
- Baví se dva školou povinní kamarádi po svátcích: „Tak jak jsi oslavil Velikonoce?“
„Vykoledoval jsem si zaracha.“
- „Pane,“ zvolal radostně sluha, „jaro je tady!“ „No dobře, Jean,“ povzdechl si starý lord. „Řekněte mu, že hned přijdu.“
- Na hasičské stanici zvoní telefon: „Prosím požární stanici. Je to požární stanice?“ „Mluvte!“ vyzvala ji stručně služba. „Víte,“ vykládala váhavě neznámá, „já mám totiž čerstvě osázenou zahrádku...“ „Paní, co je nám do toho,“ přerušil ji hasič netrpělivě, „tady je požární stanice!“
„Ale když moje zahrádka...“ snažil se pokračovat naříkavý hlas. „Nezdržujte a volejte zahradnictví!“ rozčilila se služba u telefonu. „Nechte mě prosím domluvit,“ řekla žena vyčítavě, „vedle u sousedů už hezkou chvíli hoří, a tak jsem vás jen chtěla poprosit, abyste mi nešlapali po zahrádce, až vás zavolají...“

- Starší pán si koupí velký pozemek. Za měsíc se objeví soused a on se ho zeptá: „Nevíte, co by se sem hodilo?“
„No, sem ovoce, sem zelenina, tam květiny, vedle zeleniny skleník a tady je akorát tak místo na slepice.“ Pán o tom přemýšlel. Po dvou měsících se pán opět setkává se sousedem a ten se ho ptá: „Tak jak to jde?“
„No, zelenina, ovoce a květiny jsou v pořádku, skleník jsem postavil, ale ty slepice... Pořád ne a ne vyklíčit. Asi jsem je zasadil moc hluboko!“
- Stěžuje si nešťastný zahrádkář svému sousedovi: „Pepo, já se z toho snad zblázním, slimáci mi sežrali celou úrodu!“ Soused Pepa ho uklidňuje: „Neboj se, oni to přežijí.“
- Víte, co je největší zákon schválnosti? Když má včelka alergii na pyl.

Křížovka

1. Symbol folklorních oslav Velikonoc pletený z proutí
2. Název 1. dubna spojený s žerty
3. Doba, která předchází Velikonocům
4. Větvičky symbolizující palmové ratolesti při oslavách příjezdu Ježíše Krista do Jeruzaléma
5. Název poslední neděle před Velikonocemi
6. Slovanské pojmenování jara/jméno bohyně jara
7. Jedna z prvních jarních květin žluté barvy
8. Velikonoční pečivo ze stejného těsta jako vánočka
9. Zvíře, které bývá spojeno s jarními dekoracemi

„Člověk nežije tolik z lásky, kterou přijímá, jako mnohem více z té, kterou daruje.“

TAJENKA: autorka citátu _____

TAJENKA: MATKA TEREZA

Rěšení: 1. pomlázka 2. apríl 3. postní 4. kočičky 5. květná 6. Vesna 7. narcis 8. mazanec 9. zajíc

Vážení čtenáři občasníku Vlaštofka!

Pokud si nepřejete, aby Vám byla Vlaštofka nadále zasílána, informujte nás na e-mail vlastovicky@charitaopava.cz a jako předmět uveďte „ODHLÁSIT“, případně písemně na adresu Charita Opava, Přemyslovců 26, Opava - Jaktař 747 07. Podrobnější informace o tom, jak plníme nařízení EU 2016/679 (GDPR) najdete na webových stránkách www.charitaopava.cz.

Milí čtenáři Vlaštofky!

Jsmo velmi rádi, že Vám můžeme popřát radostné Velikonoce a vůli k naději, která tyto krásné svátky symbolizuje. Nám přináší naději také Vaše přizeň. Děkujeme Vám, že s ní můžeme počítat.

Obyvatelé Domu sv. Cyrila a Metoděje

Redakční rada

Koordinace: Zuzana Janků, Václav Burda, Pavlína Králová, Vladimír Herman, Ivo Mludek, Marie Kořínková. Výkonní redaktori: Marek Kukla, Ondřej Šerik Fuják. Foto přední a zadní strany obálky: Vladimír Herman. Časopis Vlaštofka je dílem obyvatel domu.

Vydavatel: Charita Opava
Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař

Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlašovičkách
Marie Dolanské 19, 746 01 Opava-Vlašovičky
Telefon: 553 793 401; mobil: 733 741 304
e-mail: vlastovicky@charitaopava.cz

Toto číslo vyšlo 24. března 2021 v nákladu 800 výtisků a je již 88. v pořadí od vzniku časopisu.
Vytiskl RETIS s.r.o. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky, MK ČR E 13841.